

AVUSTRALYA'DA ELELE

YIL 4. SAYI 21 * AVUSTRALYA BATI TRAKYA TÜRKLERİ * MART - NİSAN, 1997

Türk! Övün - Çalış - Güven. M.Kemal Atatürk

Çocuklarımız 23 Nisan'ı büyük bir coşku ile kutladılar

*** ANNELER GÜNÜNÜZ ***
*** KUTLU OLSUN ***

Saygı değer Türk toplumu

Bu Dergi Australia Batı Trakya Türkleri Derneği, Batı Trakya Türk Kadınlar Kolu ve Batı Trakya Türk Eğitim kolunun ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan BASIN ve YAYIN koluna destek vermek her Batı Trakyalı Türk'ün vazifesidir. Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi hepimizin ortak malıdır. Herkezden gelecek mektup, hikaye, fıkra, şiir v.s yazılarınıza kapımız açıktır.

Göndereceğiniz yazıların altına isminizi yazmayı lütfen unutmayın. Her yazının sorumluluğu yazan kişiye aittir. Önemle duyurulur.

Not:

Sizlerden gelecek yazıların eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz, çünkü her yazılan yazının sorumluluğu bu dergiye değil yazı sahibine aittir. Toplumu bölmenin vicdan azabını çekmektense her zaman ölçülü olmak en güzeli. Ama eleştiriye ve takdire her zaman açığız.

Teşekkürler

Fiyatı: \$ 3.00

BASIN VE YAYIN KOLUNA YAZILARINIZI LÜTFEN HEMEN GÖNDERİNİZ.

Yazışma adresi:

*A.B.T.T.D. Elele Dergisi
16-Kent street
Pahran vic 3181
Melbourne, Australia
Tel:(03)9510 4889 -Fax:(03)9510 2417*

Emeği geçenler:

*Yazıların incelenmesi: Nadir Celil, Rıza Ahmet
Baskıya Hazırlayanlar: Mehmet İmam Hüseyin, Feriha Reşitoğlu
Bilgisayara geçirenler: Salih Reşitoğlu, Sihem İmam Hüseyin
Kapak: Sihem ve Mehmet İmam Hüseyin*

Değerli Elele Okuyucuları,

26 Nisan 1997 günü, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılışının 77. yıldönümü olan **23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı** değerli Konsolosumuz ve konsolosluk mensupları, halkımız, velilerimiz ve çocuklarımızla coşku içerisinde Windsor Will Sampson Hall'da kutladık.

Her milletin tarihinde çok önemli olaylar vardır. Biz Türklerin tarihinde ise her gün kutlayabileceğimiz kadar çok, önemli olaylar vardır. Atalarımız tarih yaratmaktan yazmaya fırsat bulamamışlardır. Şanlı tarihimizle ne kadar övünsek azdır.

İşte 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı da Cumhuriyete giden yolda atılan en önemli adımlardan biridir.

Kısaca hatırlatmak gerekirse; Birinci Dünya Savaşından sonra Mondoros Mütarekesini imzalamak zorunda kalan Osmanlı İmparatorluğu, bu antlaşma ile bağımsızlığını kaybederek tarih sahnesinden çekilmek zorunda bırakılmıştı.

Türk Ulusu hiçbir zaman tutsak yaşamamış ve tutsak yaşamaya alışkın bir ulus değildir.

Memleketin işgal edildiğini gören aydınlar çeşitli kurtuluş çareleri aramağa başlamışlardır. Bunların büyük bir kısmı bölgesel kurtuluşu çare olarak düşünmüşlerdir. Diğer bir görüş ise İngiltere, Amerika gibi ülkelerin himayesi altına girmektir.

İşte Mustafa Kemal ve arkadaşları Anadoludaki Kongre çalışmalarıyla 'vatanın topyekün bağımsızlığı' amacı etrafında milleti bir araya toplayarak bağımsızlık mücadelesini başlatmışlardır.

Bu amaçla da yurdun her yerinden temsilciler seçilerek Ankara'ya gönderilmiş ve 23 Nisan 1920 tarihinde de Türkiye Büyük Millet Meclisi resmen toplanmıştır. Bu tarihten itibaren

Cumhuriyet esasına dayanan laik ve demokratik yeni Türkiye'nin temelleri atılmıştır.

Değerli okuyucular, Bu önemli günü vatan topraklarından binlerce kilometre ötede, ama vatan sevgisiyle dopdolu olan Batı Trakyalı Türk Toplumuyla birlikte kutlamak bu güne ayrı bir önem katmaktadır.

Burada bizlere düşen en büyük görev birlik ve beraberliğimizi daima koruyarak tek bir yumruk halinde hareket etmektir.

Nice bayramları hep birlikte kutlamak dileyiyle saygılarımı sunarım.

Adil SAPMAZTÜRK

Batı Trakya Türk Okulu Öğretmeni

Eğitim Kolunu, hazırladıkları bu güzel gün için tebrik ederiz.

Basın ve Yayın Kolu

ÇOCUKLARIMIZ 23 NİSAN'I KUTLARKEN

Fotografını çeken: Mustafa Kozladereli

BASINDAN YAYINA

Sevgili okuyucularımız, bu toplumun sesi olma yolundaki attığımız ilk adım, dergimiz Avustralya'da Elele ile başladı. Ara sıra bazı aksamalara rağmen dergimiz emin adımlarla yoluna devam etmektedir. Bizleri sevindiren tek şey, toplumumuzun bunun bilincine varmış olması, ona sahip çıkması ve elinden gelen bütün desteği vermesidir.

Sizlerin, bize sağladığı bu güven ve destek sayesinde ikinci bir adım daha atarak, yazılı yayından, sesli yayına geçmiş bulunuyoruz. Kıbrıslı kardeşlerimizle beraber her pazartesi akşamları saat 9 ile 11 arasında, 92.3 FM. bandından, Melbourne 3 Z Z Z radyosu, Kıbrıslı Türklerin programında yayına gireceğiz.

Bizlerle birlikte çalışmayı kabul eden Kıbrıslı kardeşlerimize de buradan bir kez daha teşekkür ediyoruz.

İlk programımızı dinlemeye fırsat bulamamış dinleyicilerimizin olabileceğini düşünerek ve Batı Trakya Türk toplumu adına çok önemli bir adım olarak gördüğümüz için, bunu bir kere de yazılı olarak sunuyoruz. Ayrıca eleştirileriniz ve önerileriniz de olabilir. Sizlerin göstereceği ilgi, bilgi, tepki her ne olursa olsun, sizin fikirlerinizdir diyerek saygı gösteriyor ve mümkün olduğunca sizin fikirlerinizden de yararlanmak istiyoruz.

Bu ilk programa Perihan Alcan ile birlikte katıldık. Perihan'ın "ANZAK DAY" için, benim de sevgi üzerine hazırlamış olduğumuz programı sizlere aşağıda tekrar veriyoruz. (28/4/97)

İyi akşamlar, sayın dinleyiciler.

Ben Feriha Reşitoğlu ve sizlerle yapacağım ilk programım. Bu yüzden çok heyecanlıyım. Eğer program esnasında hatalarım olursa, şimdiden özür dilerim. Bu işi en iyi biz yaparız gibi bir iddiamız yok tabi. Fakat sizler için yapabildiğimizin en iyisini yapmaya çalışacağız. Çünkü bu programlar kendimizi tatmin etmek için değil, siz dinleyicilerimizin isteklerini ve beklentilerini tatmin etmek içindir. Sizler bu konuda bizleri arayarak görüş ve isteklerinizi iletebilirsiniz.

Bu akşam sizlerle sevgi üstüne konuşmak istedim. Ben, insanların sevgi, saygı, sabır, kin, haset, nefret, öfke gibi duyguların karışımından meydana geldiğine inanıyorum. Günlük yaşantımızda az veya çok bunların her birini kullanmaktayız. Fakat, genelde sevgi, saygı, sabır duygularımız bize hakimdir, normalde de böyle olması gerekir.

Siz dinleyicilerimizle el ele vererek, bütünleşerek çalışacağız. Avustralya'da çeşitli dillerde yayın yapan 3 ZZZ radyosundaki ses harmonisine daha gür bir sesle katılacağız. Gelin önce kalplerimizden kin, nefret ve öfkeyi silelim. Dostluk ve kardeşlik havası içinde, kalplerimiz bütün sevgilere açık olsun.

Zaten insanlar doğduğunda bu duygulardan yalnızca sevgiyi bilir. Çünkü gözlerini açar, açmaz sevgi dolu bakışlarla karşılaşır. Bu nedenle önce sevmeyi öğrenir. Korkuyu hissettiği an sevdiklerinin kucağına sığınır. İnsanlar önce anne- baba- aile sevgisini, sonraları okul arkadaş, çevre sevgisini, vatan- millet- bayrak sevgisini öğrenir. yetişkin bir insan olunca da sevgilerin en büyüğü olan aşk duygusu ile tanışır.

Yaşamın değişik zamanlarında, basamak, basamak tanıştığımız bu duyguyu, bizler de bizden sonra gelecek olanlara yavaş, yavaşlaşırken; bir yandan da bu güne kadar gördüğümüz sevginin, şefkatin karşılığını, hizmet olarak aldıklarımıza geriye ödemek zorundayız. Ben sizlere bu anlayış içerisinde hizmet etmekten büyük bir mutluluk duyacağım.

Uzun sandığımız, fakat çok kısa bulduğumuz bütün bir yaşantınızın huzurlu, mutlu ve sevgilerle dopdolu geçmesini diliyorum ve diyorum ki;

Kalbin cismi çok küçük, ama hacmi çok büyüktür. Siz bütün sevgileri yüreğinize gönderin, o bunların her birine yer bulacaktır, göreceksiniz. F. R

ÇANAKKALE SAVAŞINA GENEL BAKIŞ

Dünya'da, özellikle Avustralya ve Yeni Zellanda'da " Gallipoli" savaşı olarak bilinen Çanakkale savaşının üzerinden seksen yıl geçmesine rağmen bu savaş modern tarihimizin en önemli olaylarından biri olarak görülmektedir.

Gelibolu savaşı Avustralya ve Yeni Zellanda için "Baptism of Fire" Ateşten Vaftiz olarak düşünülmekteydi, ülkenin tarihinde ilk defa "Motherland" Anavatan olarak kabul ettikleri İngiltere'ye yardım etmek durumundaydılar ve bunu en iyi derecede yapmaya kararlıydılar.

İngiltere'ye bağlılıklarıyla birlikte dünya'ya seslerini duyurup varlıklarını hissettirme hayalleri ve bu savaşa katılma hevesleride önem taşıyordu. Kendilerini halâ dünya'dan çok uzak hisseden Avustralya ve Yeni Zellanda , yirminci asrın başlarında kendilerini daha da uzak hissetmiş, savaş zaferlerinden mağdur olduklarını düşünmüşlerdi. Daha önce büyük kapsamlı bir savaş yaşamamış olan bu ülkeler savaşı romantik bir olay gibi düşünüyor, bunun doğrultusunda gençler, gönüllü olarak gidip hemen kayıt oluyorlardı.

Almanya'nın onlar içinde tehlike yarattığını, asıl amaçlarının "Alman Canavarı"nı yok etmek olduğunu düşünüyorlardı. Uçsuz bucaksız okyanuslar içinde bulunan, nüfusları birkaç milyonu aşmayan bu ülkeler olası savaş durumunda Anavatan Britanya onları korur diye düşünürlerdi. Şimdi ise bu Anavatan'a yardım etme görevi onlara düşmüştü.

İlk aşamada Türkiye'ye gidecekleri hiç bahsedilmemişti, onlar için sorun ülke Almanya idi. Kısa süre sonra planlar değişmişti ve hakkında pek az bilgileri olan Türkiye'ye gideceklerini öğrenmişlerdi. Hatta bazıları bu bilgiyi haftalarca denizde yol aldıktan sonra Mısır'a kısa bir süre için askerî eğitim almaya gittiklerinde öğrenmişler ve çok şaşırmışlardı. Türkiye'ye gitme nedenleri, Almanya'nın müttefiği olan Türkiye'yi " Osmanlı" kısa süre içerisinde savaş dışı edeceklerini ve daha sonra İstanbul'u da ele geçirerek dünya'nın en önemli bölgelerinden biri olan boğazlar bölgesini ele geçireceklerini düşünüyorlardı.

Bu önemli bir başarı olacaktı çünkü boğazların kontrolünü ellerine aldıklarında Britanya rahatlıkla Alman askerleriyle başı dertte olan Rusya'ya silâh yardımı yapabilecek ve yiyecek gönderebilecekti. Hatta bugünkü bazı iddialara göre İstanbul'u Rusya'ya verebileceklerini belirten gizli dökümanlar, İngiltere'den Rusya'ya el altından gönderildiği ifade ediliyor.

Türkler hakkında detaylı bilgileri olmayan Avustralyalı ve Yeni Zellandalılar, Türkleri okudukları hikâye kitaplarından gördükleri şişman, şalvarlı, uçları kıvrık ayakkabı giyen kişiler olarak düşünüyorlardı. Onlara bu bilginin yetersiz olduğunu hatırlatan da olmuyordu. yetkililer onların bu düşüncelerini arttırmak istercesine her askere para dağıtıp o paraları İstanbul'a vardıklarında harcamalarını önermişlerdi.

Mısır'da kısa bir eğitimden sonra gemilere bindirilip Çanakkale'ye doğru gönderilmişlerdi. onlarla birlikte İngiliz, Hintli ve Fransız askerleride savaşıacaklardı.

Planlar Londra'da hazırlanıyordu. Bu savaşı en hevesli lideri ise kendine çok güvenen ve aşırı hırslı Winston Churchill idi. Parlamento'yu bu konu hakkında ikna edebilmesi kolay olmamıştı, ama o yılacak bir insan değildi ve sonuna kadar direnecekti. Bu onun için özel bir projeydi, ya başaracak ya da batacaktı, ve öyle oldu. fakat asıl batanlar Çanakkale'ye binlerce kilometre uzaklıktan gelen "Commonwealth" ülkeleri olarak bilinen, İngiltere'ye bağlı olan ülkelerin askerleri ve Fransız askerleri olmuştu.

Osmanlı İmparatorluğu'nun batmakta olduğunu düşünen İngiltere, bu savaşı aşırı hafife almıştı. Onlar için Türkiye'ye, Almanya'yı desteklemekte olan savaş dışı edilmesi gereken, hatta bölünüp parçalanması öngörülen bir ülke olarak görülüyordu.

Bu savaşı o kadar hafife almışlardı ki yıllarca Türkiye'de görev yapmış olan ve gizli istihbarat için çalışmış olan kişilere bile danışılmamıştı. Planlar harita üzerinde yapılıp, uzaktan emirler vererek savaşı yönlendirmeye çalışmışlardı.

İlk aşamada gemilerini Çanakkale yakınlarında dolaştırmaya ve bir süre sonrada bombardımana başlamışlardı. önemli bir savaş taktiği olan sürpriz hücum, bu savaşta gözardı edilmişti. Asıl amaç Osmanlı devletini korkutmak, tehdit etmektir. Zaten gücü tükenmekte olan, yıllarca savaşmaktan bıkmış, balkanlarda sürekli geri çekilmeye mecbur kalan, Bulgaristan gibi küçük ülkelerde dahi başkaldırılarına karşı koyamayan, Suveyş kanalını, İngilizlere karşı direnemeyip bırakıp giden, Ruslara karşı savaşta binlerce can kaybeden, merkezi iktidarı kaybetmekte olan bu devletten artık kimse çekinmiyor gibiydi. Onlar çoktan Osmanlı İmparatorluğu'nu "Sick man of Europe" Avrupa'nın hasta adamı olarak ilân etmişlerdi.

Evet, Osmanlı İmparatorluğu hastaydı, fakat Türk milleti yinede bırakıp gitmiyor, teslim olmuyordu. Çanakkale'ye düşman geliyormuş diye duyulduğunda ülkenin her köşesinden asker Çanakkale'ye yönelmişti.

Çanakkale yarım adasının korunması Alman Generali Lemar Von Sanders'a emanet edilmişti ve o düşmanın nereden geleceğini tahmin etmeye çalışıyordu. Ama asıl tahmin o değil, onun komutanlığı altındaki Mustafa Kemal Paşa yapacaktı. Ve o kendi inisiyatifi kullanıp, kendi emrindeki askerleri kendinin tahmin ettiği hücum noktalarına yönelttiğinde kurşunları biterek dönmekte olan askerlerle karşılaşp, kurşunları bittiyse süngülerini kullanmalarını emretmişti. Mustafa Kemal, kendi kariyerini ve Türkiye'nin tarihini etkileyecek kararlar almaya başlamıştı.

Birkaç gün süreceği düşünülmüş olan savaş sekiz ay sürmüştü, küçücük alanda binlerce gencecik asker hayatlarını kaybetmişti. Aralarında 40-50 metre uzaklıktaki siperlerde kalan askerler zamanla birbirlerini tanımaya başlamışlardı. Türkiye'ye gelirken Türkler hakkında çok az bilgisi olan Avustralyalılar Türkleri tanıdıkça ve ülkelerini savunmak için ne kadar cesurca savaşıklarını görünce onlara karşı duyguları değişmişti. Türk askerini artık "Johnny Türk" olarak görmeye başlamışlardı.

Ülkelerini zor anda korumak için eğitimlerini yarıda bırakıp cepheye girmek isteyen gençler de Çanakkale'ye koşmuşlardı. Deneyimi olmayan bu askerler, karşılarındaki pek çok asker gibi canlarını tehlikeye atıp savaşmış, hayatlarını kaybetmişlerdi. Etraf kan gölüne dönmüştü. Türk gazetecilerimizden birinin dediği gibi; bir akşam çatışmadan sonra yakınlarındaki göle giderek su içmişler ve gölün kenarında uyuya kalmışlar, sabah uyandıklarında bakmışlarki önceki akşam su içtikleri göl kanlarla dolmuştu.

Avustralyalı askerlerde ilk hücum ettikleri 25 Nisan 1915 tarihinde o kadar can kaybetmişlerdi ki keşif uçuşu yapan uçağın pilotu, denizin bir bölümünün kanlar içinde olduğunu görüp komutanı uyarmıştı. Onların hücum etmesi için belirtilen yer aşırı yüksek olduğundan ilk aşamada onlar çok büyük kayıplara maruz kalmışlardı.

Kısa süre sonra yanlış askerî kararlar yüzünden arkadaşlarını kaybetmiş olduklarını fark eden Anzak'lar onlara asıl düşmanlık etmiş olanlar Türkler değil, İngiliz Generaller olduğunu düşünmeye başlamış ve yönetime karşı çıktıkları olmuştu.

Siperlerin arasındaki cesetlerin sayısı sürekli artmaktaydı. Havaalar ısınmaya başladığında etraf sineklerle dolmaya başlamış ve koku dayanılmaz hale gelmişti. Türk tarafı beyaz bayrak göstererek, karşılıklı olarak cesetleri gömmeyi önermiş ve karşı tarafta kabul etmişti. Kısa süren ateşkes esnasında iki taraf birbirini daha iyi tanıma imkânı bulmuş, birbirine karşı saygılı davranmışlardı. (Avustralyalılar bu esnada Türklere karşı etkili görünmek için uzun boylu ve en güçlü askerlerini göndermişlerdi.)

zaman dolunca iki tarafın askerleri kendi siperlerine dönerken birbirlerine sigara ve yiyecek hediye etmişler bu da savaşın özelliklerinden biri haline gelmişti. Çünkü zamanı gelince bazı Avustralyalılar gemilerine binip giderken yine yiyecek ve içecek bırakmış, hatta bir tanesi "Türk Marşı" taş plâğını çalarak bırakıp gitmişti. Birbirlerini tanımayan dünya'nın diğer ucundan gelen bu gençler, onların değişik gruplardan oluştuğunu dahi fark etmeyen, onları "İngiliz" olarak tanımlayan Türk gençleriyle gereksiz yere savaşıp her iki tarafta binlerce asker kaybetmişti.

Mart 1915'te başlamış olan savaş 8 ay 14 gün devam edip, 8 Ocak 1916'da İngiliz ve Anzakların çekilmeleriyle sona ermiş olan bu savaşta, İngiltere'den, Hindistan'dan, Fransa'dan, Avustralya'dan ve Yeni Zellanda'dan gelmiş olan 489.000 askerın yarısından çoğu yaralanmış, kaybolmuş veya ölmüştü. Savaşa 500.000'e yakın sayıda katılan Türk askerlerinin ise 251.309'u yaralanmış, kaybolmuş veya ölmüştü.

Sonuç olarak, İngiliz ve Hint askerlerinden 28.000, Avustralyalılardan 8.700, Yeni Zellandalılardan 2.701 ve Osmanlı askerimizden 86.000 askerimiz ölmüştü.

Hazırlayan: Perihan Alcan

BATI TRAKYA TÜRK KADINLAR KOLU HABER BÜLTENİ

MART, 1997

Sevgili Bayanlar,

2 Mart, şifalı sular gezimizden sonra hepinizin hoş ve sağlıklı olduğunu ümit ediyorum. Mart ayında kır gezisi yaptığımız için kadınlar kolu eğlence gününü Nisan ayına erteledik. Artık bilirsinizdir, Nisan ayı demek, 'seçim ayı' demektir ve bu ayın eğlence gününe hepinizin katılması çok önemlidir.

Değerli üyelerimiz, unutmayın ki, kadınlar koluna üye olan her kişi seçme ve seçilme hakkına sahiptir. Yönetimde herkese göre bir iş vardır, sakın kimse adaylığını vermekte çekinmesin. İlişikte bulunan aday formuna, gönüllü olarak çalışmak istediğiniz görev seçeneklerinden birine isminizi kayıt edip, formu bize en geç 3 Nisan tarihine kadar postalamanız önemle rica olunur.

Kadınlar kolunun kadınlara yönelik amaçları şöyledir:

1. Kadınların sosyal, kültürel veya dinî ihtiyaçlarını karşılamak;
2. Kadınların sağlıklarına yönelik bilgi vermek ve sağlıklarını korumak amacıyla programlar düzenlemek;
3. Kadınlara yaşadıkları çevreyi iyi tanıtmak;
5. Kadınların ruh sağlığını göze alıp onları gezdirip eğlendirmek;
6. Belediyemizin çevredeki topluma sağladığı hizmetleri kadınlara duyurmak;
7. Batı Trakya toplumunun birlik, beraberlik ve dostluk gücünü artırmak;
8. Kadınlara istedikleri herhangi bir dalda öğrenim için mini kurslar düzenlemek veya öğretim merkezleri araştırıp önerilerde bulunmak;
10. Batı Trakya kadınının ihtiyaçlarını devlete duyurmak ve geniş çevredeki diğer etnik gruplarla dostluk bağı kurmak; onlara kendimizi tanıtmak.

Sevgili bayanlar, kadınlar kolunun yönetim kurulunda bu yıl 11 kişi aktif olarak yukarıdaki amaçlara yönelik huzur içinde çalışmıştır. Tüm görevlilere en içten teşekkürlerimi sunarım, ve seçilecek olan yeni yönetimin de bu derece uyum sağlayıp huzur içinde çalışmasını dilerim.

Seçim gününde görüşmek üzere, hoşça kalın.

Ayşe Aday

B.T. T. Kadınlar Kolu Başkanı

1997 YILININ ÖNEMLİ GELİR VE GİDER KAYNAKLARI

Sevgili Bayanlar, kadınlar kolunun sizlere her ay düzenlediği eğlence günleri ve gezileri oluyor. Bu faaliyetlerden bazen kârlı, çoğu zaman da kârsız çıkıyoruz. Ancak, belediye, eyalet hükümeti ve diğer kuruluşlardan sağladığımız fon ve bağışlar açıklarımızı kapatıp bütçemize biraz da para artmasını sağlamaktadır. Halide Boca, yıllardır bizlere fon alma imkânları araştırmaktadır. Bu işler genellikle belediye toplantılarına katılmakla veya gazetelerde reklâm edilen fon kaynaklarını gözlemekle olur. Unutulmasın ki, Halide Hanım, Derneğimize de aynı yardımlarda bulunmuştur.

****KADINLAR KOLUNUN HESAPLARI DERNEĞİMİZİN DENETLEME KURULU TARAFINDAN DENETLENİP TEMİZ ÇIKARILMIŞTIR, TOPLUMA DUYURULUR**.**

MALÎ SENENİN ÖNEMLİ GİDERLERİ

. Fotokopi makinesinin Dernekle ortak alınışı:	\$ 2,820.00
. Gipsland Gezisi (peynir fabrikası, gül bahçesi, balık çiftliği) :	\$ 1,368.00
. Şifalı Sular Gezisi:	\$ 498.00

TOPLAM: \$ 4,686.00

MALÎ SENENİN ÖNEMLİ GELİRLERİ

. Nafiye ve Kamil Ongören tarafından bir bağış:	\$ 775.00
. Copelen Çocuk ve Aile Servisleri tarafından bir bağış:	\$ 800.00
. Belediye festivaline Türk yemekleri sergisiyle katılmamızın kârı:	\$ 570.00
. Women's Trust, Kadın Grupları Fonu:	Bekliyoruz
. Victoria Kültür Komisyonu Fonu:	Bekliyoruz
. Stonnington Etnik Servisler Fonu:	\$ 750.00
. Stonnington Otobüs Servisleri Fonu:	\$ 500.00
. Stonnington Toplum Ödenekleri Programı:	Bekliyoruz
. Kadınlar Kolu Üye Aidatları:	\$2,400.00

TOPLAM: \$ 5,795.00

******* Mayıs 1996 ve Mart 1997 tarihine kadar bütçede toplanan malî kârımız ise şu anda \$3.000'dır.*******

B.T.T. KADINLAR KOLU'NUN MAYIS 1996 - NİSAN 1997 DEVRESİNDE YAPTIĞI FAALİYETLERİN ÖZETİ.

1996 YILININ FAALİYETLERİ

MAYIS

12 Mayıs Anneler Gününü eski yönetim kurulu ve biz yeni yönetime seçilenler beraberce kutladık.

Yemekler bu ay Kadınlar Kolu tarafından hazırlandı.

Yılın Annesi Sabriye Abdurrahman seçildi.

Radyo Türkiye'den özel davetlilerimiz aramıza katıldılar.

Mayıs ayında iki belediye toplantısına katıldık.

Halide Boca ve Ayşe Aday Göçmen Kaynak Merkezine öğle yemeğine davetli olarak gittiler.

HAZİRAN

17 Haziranda, 25 bayan göğüs muayenesine otobüsle, Derneğimiz önünden alınıp kliniğe götürüldü.

Prahran Belediye salonundaki festivale Türk yemekleri sergisiyle katıldık. Bu sergiden 570 dolar kârımız oldu. Bu sergiye katılabilmek için üç belediye toplantısına katıldık.

TEMMUZ

Temmuz ayında 'Yeşil Yeşil Yemyeşil' günümüz oldu. Bayanlara kullanım ve tüketim hakkında bilgi ve artıklarımızı yeniden kullanma hakkında bilgi sergiledik.

Bu günümüze 'Recycle Centre' tarafından bayanlara 100 parça kumaş torbalar hediye edildi.

Park & Waterways tarafından, her bayana birer fidan hediye edildi.

Yeşil kıyafet yarışması yapıp, yarışı kazananlara hediyeler verildi.

21 Temmuz Pazar günü, iki otobüsle 92 bayan Gippsland bölgesine gezmeye gittik. Gezide balık çiftliğine, gül bahçesine ve peynir fabrikasına uğradık. Dağ başında mangalda pişen etleri yedik. Bu gezi için bütçemizden 1,368 dolar harcandı. Bayanlarımız için helâl olsun!

AĞUSTOS

17 Ağustosda tüm toplumun davet edildiği Telli Balo Gecesi düzenledik. Bu gecenin amacı dernekle ortak alacağımız fotokopi makinesine fon biriktirmektir.

Kâmil Öngören ve ailesi bizlere 775 dolarlık bağışta bulundu. Öngören ailesine yeniden teşekkür ederiz. Batı Trakya Saz grubu ise gecemize gönüllü olarak katıldı ve kültürel bakımdan gecemize değer kattı.

EYLÜL

1 Eylül Pazar gecesi Babalar Gününü kutlama eğlencesini düzenledik. Bu geceyi tüm babalara hediye ettik. Dernek yöneticileri bizlere sürpriz olsun diye bir davul ve zurnacı getirdiler. Ah! Nerde o günler...

EKİM

Ekim eğlence günümüzün, Melbourne At Yarışları ayına yaklaşmasıyla bir Şapkalı Gün düzenledik. Jürimiz, sunduğumuz yarışmada birinci, ikinci ve üçüncü gelenleri seçip kendilerine hediyeler verildi.

Bu ayda iki belediye toplantısına da katıldık.

KASIM

17 Kasım'da 'Tadım Günümüz' düzenlendi. Her bayan evinden sağlıklı bir tabak yemek getirdi. Sağlık Merkezi tarafından Diyetçi olan konuşmacımız bizlere sağlıklı yiğeceklerin neler olduğunu açıkladı. En sağlıklı yemeği hazırlayan bayana hediye verildi. Yine Kasım'da iki belediye toplantısına katıldık.

ARALIK

1996'nın son ayında Halide, Beyda ve ben Ayşe belediyemizin bizi davet ettiği sabah kahvaltısına gittik. Orada Federal Hükümetin Veznedarı Peter Costello ile görüştük. 8 Aralık, Sylvan Gölünde güzel bir piknik yaptık. Bütün toplum davetliydi. Bu güne ve düzenlediğimiz yarışmalarımıza birçok gencin katıldığını görmek bizleri sonsuz derece memnun etmişti.

1997 YILININ FAALİYETLERİ

OCAK

Ocak ayında Derneğimizde bir Mevlidi Şerif düzenledik. Mevlidi kendi toplumumuzdan bayanlarımız okudu.

SUBAT

ST.Kilda havuzu görevlileriyle bir anlaşma yaptık. Suda Arobiks grubu düzenlendi. Her hafta bu gruba 30 kişiye kadar katılan oldu. Havuz, özel bizler için her Cumartesi bir saat kapatılıyor. 16 Şubat'ta Aşıklar Günü ve 1970'li yıllarımız adlı bir gün düzenledik. Kıyafet ve eski şarkılarla o günlerimizi andık. Bu günümüze katılım çok yüksekti.

MART

2 Mart Pazar günü, iki otobüsle, 73 kişi Şifalı Sular Gezisine gittik. Sulara girdik, piknik yaptık ve bahçivandan alış veriş derken, gül bahçesine de uğrayıp eve döndük. Bu gezimiz için bütçeden 498 dolar çıktı. 30 Mart'ta ise bir otobüsle, bayanlarımız Tooradin'e, sebze alış verişine gittiler. Böylelikle bir ayda iki gezi yapmış olduk. Bu faaliyetlerin içinde, Fatma ve Tijen'in düzenlemiş olduğu iki piyes de var, unutulmasın.

NISAN

13 Nisan Seçim ve Eğlence günümüzdeyiz. Her yıl olduğu gibi seçim yapmak mecburiyetindeyiz. Mayıs ayındaki Anneler Gününde, görevlerimizi bugün seçilecek olan yeni yönetim kuruluna devredeceğiz.

Ben sadece, bayanlara şunu demek istiyorum. Üç yıl Kadınlar Kolu yönetiminde bulundum. 1993 yılında başkan yardımcısı, 1995'te sekreter ve 1996'da ise başkan görevlerini aldım. Tüm işlerimin üzerine bir de toplumumuzu kıyamayıp, toplum adına üç yıl seve seve hizmet ettim. Bu yıl görev alamıyacağım, fakat yeni yönetimi her zaman desteklemeğe hazırım.

Ayşe Aday

B.T.T. Kadınlar Kolu Başkanı

1996/1997 Dönemi

Kadınlar Kolu -
Sylvan Gölünde Piknik
ve Telli Gece
Fotograf: Sihem

SAĞLIĞINIZ VE GÜZELLİĞİNİZ

Sevgili Bayanlar,

Bu sayımızda sizlere saç bakımını, sorular ve cevaplar halinde aktarmak istiyorum.

1 Saçların sağlık durumundan etkilendiği doğru mu?

Evet, saçlar fiziksel ve ruhsal durumdan oldukça etkilenir. Örneğin: sağlığı iyi olan birinin saçları, parlak ve canlı görünür ve ayda bir veya birbuçuk santim kadar da uzamaktadır. Stresli ve yorgun olduğunda, ya da organizma mineral, protein veya vitamin eksikliği çekiyorsa, saçların canlılığı kaybolur. Aynı zamanda uykusuzluk ve hareketsizlik de saç sağlığını etkiler.

2 Saç telinin ömrü ne kadardır?

Sağlık durumuna bağlı olarak bir kadının saç telinin ömrü ortalama dört yıldır.

Yaşamı boyunca üç farklı devreden geçer.

- Anajen devresinde saç uzar.
- Katajen devresinde dinlenir, uzaması durmuştur ve kökü körelir.
- Telojen devresinde dökülür ve yerine bir yenisi çıkar.

3 Saç dökülmesi çoksa nedeni ne olabilir?

Ruhsal stres yüzünden olabilir. Romatizma için kullanılan bazı ilaçlar, kalsiyum ve demir gibi minerallerin eksikliği de saç dökülmesine neden olur. Menopoz sırasında oluşan, hormonal dengesizlikler de çoğu zaman saç dökülmesine yol açar.

4 Sonbaharda herkesin saçının fazla döküldüğü doğru mu?

Sık sık olur ama, genel kural değildir. Yaz boyunca saçın maruz kaldığı olumsuz etkilerin (güneş, rüzgâr, deniz tuzu, derinin terlemesi) ve bazı minerallerin kaybedilmiş olması saç dökülmesine yol açar.

Nejla İbrahim
Güzellik uzmanı

SAĞLIĞINIZ VE GÜZELLİĞİNİZ

ASTHMA = ASTMA (nefes darlığı)

Astmalı sayısı her geçen gün artıyor.

Astma nedir? Astma bir çeşit alerjidir. Evlerimizin içindeki tozlar, kimyasal maddeler, virüsler ve çiçek tozları, bazı yemek çeşitleri bile astmaya neden olabilir. Bunlardan her hangi birisi solunum yollarımıza girdiğinde, şişme ve daralmalar meydana gelerek astma krizine neden olur.

Astma'ya kimler yakalanır? Astma, genelde 5 yaşın altındaki 5 çocuktan birinde görülmektedir. Ortalama % 5 ile % 10'u belirgin astmalı veya bir tür astma ilaçları ile tedavi olmaktadır.

Belirtileri nelerdir? Solunum yollarını daraltarak nefes almayı güçleştirir. Öksürük, erken ve tek belirtisidir. Özellikle geceleri veya çok hareket edildiğinde, hırıltılı ve kısa aralıklarla nefes alınır. Bu durumda akciğerler yeterli kanı ve oksijeni alamamaktadır.

Kısa ve uzun dönemli hastalar:

Kısa dönemli astma, bir soğuk algınlığından sonra veya çok tozlu bir ortamın temizliğinden sonra görülmektedir.

Uzun dönemli astma, ilaçla tedavi edilmesi ve devamlı kontrol altında tutulması gerekir. Bu durumdaki hastaların rahatsızlıkları devamlı olabileceği gibi, bazen de yılın yalnız birkaç ayında rahatsızlanır. Tedavisi uygulanmadığı takdirde şiddetli astma krizine girebilir.

Sonuç: Tam nedeni bilinmesede, genelde hava kirliliği olan yerlerde, alerjisi olan insanların rahatsız oldukları görülmektedir. Bazı uzmanlara göre, havadaki kirli gazlarla kendimizi yavaşça ve emin bir şekilde boğmaktatız.

Kötü hava kirliliği, atmosferdeki sera etkisini arttırdığını ve havaların daha fazla ısındığını, bunun bizler için güzel bir yürüyüş imkânı veya deniz kenarında hoşça vakit geçirmek anlamına gelebileceği gibi, astması olanlar için kötü bir habercidir. Çünkü bu havalar, hastalığa neden olan tozlar, bakteriler, hamamböcekleri (cockroaches) içinde en uygun bir gündür.

Sağlıklı ve mutlu günler sizlerin olsun.

SİZİN KÖŞENİZ

23 NİSAN

Bu gün 23 Nisan
Toplandı bütün vatan
Millet Meclisinde
Atatürk oldu başkan.

Korudu güzel yurdu,
Yılmaz bir ordu kurdu.
Türkün şanlı sesini,
Dünyalara duyurdu.

Yükseldi bayrağımız,
Koparıldı bağımız.
Sultandan ayrılınca
Kurtuldu toprağımız.

Türk çocuğu gül, sevin,
Yaşa yurdunda emin.
Bugünü an, bayram et,
Bugün senindir, senin.

Vasfi Mahir KOCATÜRK

ANNE

Uyusun da büyüsün
Derdin büyüdüm anne.
Bana o ak sütünden
Verdin, büyüdüm anne.

Uykuma yıldızları
Serdin, büyüdüm anne.
Anne güzelliğine
Erdin, büyüdüm anne.

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

BEN ÇIKARTTIM

Bir gün Nasrettin Hocaya birisi gelmiş.
- Aman hoca! Gözüm ağrıyor,
ne yapayım? deyince, hoca da:
- Vallahi benim de geçen gün dişim
ağrıyordu, çıkarttım. demiş.

REVANİ - ÖZEL TARİFELİ

Malzeme

4.5 kahve fincanı kalın irmik
1 kahve fincanı sade un
2 kahve fincanı şeker
1 kahve fincanı sıvı yağ
1 bardak süt
2 yumurta
1 çay kaşığı kabartma tozu (baking powder)
1 çay kaşığı vanilla tozu veya esansı
1 tutam tuz
1 tutam ezilmiş damla sakızı
1 linonun kabuğu, ince rendelenmiş.

Şerbeti

2.5 bardak şeker
3 bardak su
1 parça tarçın (bahar)
1 çorba kaşığı gül suyu

* Şeker, su ve tarçın karıştırılır,
10 dakika kaynatılır.
Gül suyu ilave edilir ve
soğması için bir kenara
bırakılır.

Yapılışı

Bütün malzemeler derin bir tabağa konulur ve güzelce karıştırılır. (Güzel karışma hamurun göz göz olması demektir). Elde edilen hamur iyice yağlanmış bir tepsiye dökülür ve 5 dakika önceden 220 derecede ısıtılan fırına konulur. 40 dakika pişirdikten sonra fırından alınır ve üzerine soğuk serbet dökülür. Soğuduktan sonra servis yapılır.

THE LIVING YEARS

Every generation
Blames the one before
And all of their frustration
Come beating on your door.
I know that I'm a prisoner
To all my father held so dear
I know that I'm a hostage
To all hopes and fears
I just I could have told him
In the living years.
Crumpled bits of paper
Filled with imperfect thought
Stilted conversations
I'm afraid that's all we've got.
You say you just don't see it
He says it's perfect sense
You just can't get agreement
In this present tense
We all talk a different language
Talking in defence.
Say it loud, say it clear
You can listen as well as you hear
It's too late when we die
To admit we don't see eye to eye.
So we open a quarrel
Between the present and the past
We only sacrifice the future
It's the bitterness that lasts.
So don't yield to the fortunes
You sometimes see as fate
It may have a new perspective
On a different day
And if you don't give up,
and don't give in
You may just be OK.
Say it loud, say it clear
You can listen as well as you hear
It's too late when we die
To admit we don't see eye to eye.
I wasn't there that morning
When my father passed away
I didn't get to tell him
All the things I had to say
I think I caught his spirit
Later that same year
I'm sure I heard his echo
In my baby's new born tears
I just wish I could have told him
In the living years.

YAŞANAN YILLAR

Her nesil
Bir öncesini suçlar
Ve bütün kızgınlıklar
Gelip kapını çalar.
Biliyorum ben de mahkumum
Babamın düşlerinde beslediği arzularına
Biliyorum bende tutsağım
Onun tüm beklenti ve korkularına
Ona söylemiş olmayı ne kadar isterdim
Yaşanan yıllar içinde.
Buruşuk kâğıt parçaları
Noksan düşüncelerle dop dolu
Donuk sohbetler
Korkarım hepsi o kadar.
Sen bir türlü göremiyorum diyorsun
O mantık kabul ediyor diyor
Sen bir türlü kabullenemiyorsun
Şu anki zamanda
Hepimiz değişik dillerde konuşuyoruz
Savunucu konuşmalar.
Sesli söyle, anlaşılır olsun
Ağzından çıkanları kulağın da duysun
Bizler öldükten sonra çok geç
Hem fikir olmadığımızı kabullenmek
Madem tartışmayı açtık
Güncel ve geçmişle ilgili
Geleceği ziyan ederiz
Geride kalır kızgınlıklar
Öyleyse çıkarlara boyun eğme
Bazen çok geç de görebilirsin
Yeni bir anlayış içerebilir
Değişik bir gün
Ve sen vazgeçmezsen
ve boşvermezsen
Sen de belki rahatlarsın
Sesli söyle, anlaşılır olsun
Ağzından çıkanı kulağın da duysun
Bizler öldükten sonra çok geç
Hem fikir olmadığımızı kabullenmek.
Ben o sabah orada değildim
Babam rahmetli olduğunda
Ona söyleyemedim
İçimi döküp her şeyi
Her halde ruhuna borçluyum
O sene sonunda
Kulaklarımda sesi çınladı
Yeni doğan çocuğumun gözyaşlarında
Ona söylemiş olmayı ne kadar isterdim
Yaşanan yıllar içinde. Çeviren : H. Boca

Mezar taşları

MEZAR taşları vardır, pek anlamlıdır, mezar taşları vardır, sadedir, mezar taşları vardır, kaybedileni hatırlatır, mezar taşları vardır, üzerinde gözyaşının damlalarını görürsünüz...

Bazı mezar taşları, yaşayanlar için bir ibrettir, bir uyarıdır, ey insan oğlu "Akubetin budur!" demektir, ama kim dinler...

★ ★ ★

BÖYLE bir mezar taşını Yılmaz Çetiner'den öğrenmiştik...

Bergama'da bir mezar taşında şunlar yazılıymış:

"Mehmet Hindi Kadoğlu ruhuna Fatıha:

1867- 1951"

Altında da bir kara mizah:

"Mal bıraktın, mülk bıraktın, üşüş-tük,

Kavgı ile niza ile bölüştük,
Biz üç karış toprak için döğüştük,
Mezarında huzur ile yat baba.

★

Çocuklar etsin diye rahat,
Satmadın da geçindin kut kanaat,
Evladından sana olsun nasihat,
O dünyada malın varsa sat baba!"

Kardeşlerin miras kavgasını, bundan daha iyi, nasıl anlatabilirsiniz?

Kimbilir kim yazdı?

Kardeşlerden biri mi, yoksa kardeşle-rin halini gören bir "baba dostu" mu?

Şu son mısraya dikkat edin:

"O dünyada malın varsa sat baba!"

Hangi dünya?

Hangi dünya olacak, öbür dünya!

★ ★ ★

BİR başka mezar taşının da Kasımpa-şa, Kulaksız Mezarlığı'nda olduğu söy-lenir:

"Bir zamanlar ben de Süleyman i-dim,

Ateşe, rüzgara hükümrân idim,
Sanmayın ki Hazreti Süleyman idim,
Tersanede körükçü Süleyman idim."

★ ★ ★

ADNAN Ersan ise "Mezar taşı yazı-ları" üretmiş, kimin mezar taşına ne ya-zılmalı gibi...

Mesela rüşvete düşkün bir bürokratin mezar taşı:

"Son vasiyeti kefeninin cepli olma-sıydı."

Bir yoksulun mezar taşı:

"Ölüm Allahın emri, enflasyon ol-masıydı!"

70 yaşında ölen, bakire kadının me-zar taşı:

"Açılmadan iade!"

Bir ajanın mezar taşı:

"Önemli belgeleri hasıraltı edince, toprakaltı ettiler."

Mağazalar zinciri sahibinin mezar ta-şı:

"Başka yerde şubesi yoktur."

★ ★ ★

KİBAR adamın mezar taşı:

"Sizi ayakta karşılayamadığım için özür dilerim!"

Bir dublörün mezar taşı:

"Baskaları için yüzlerce kez ölmüş-tü, ilk kez kendi için öldü."

Kendini beğenmiş bir adamın mezar taşı:

"Ben ölecek adam değildim."

Minibüs şoförünün mezar taşı:

"Müsait bir yerde dünyadan indi."

★ ★ ★

GÖKDELENİN cam silicisinin mezar taşı:

"Eserini seyretnmek için bir adım geri çekildi."

Garsonun mezar taşı:

"Yıllardır hesap aldı, hesapsız gitti."

Çapkının mezar taşı:

"Artık karısı geceleri nerede olduğu-nu biliyor."

Taksi şoförünün mezar taşı:

"Sonunda kendi kontağını kapattı."

Kiracının mezar taşı:

"Çok adres değiştirdi, burası son ad-resi."

★ ★ ★

HASTALIK hastasının mezar taşı:

"Son arzusu bir doktorun yanına gömülmektir."

Bir Karadenizlinin mezar taşı:

"Hastayım, hastayım diyordum inan-mıyordunuz... Şimdi n'oldi?"

Çapkın bir kadının mezar taşı:

"Nihayet iki bacağı bir araya geldi."

Bir milletvekilinin mezar taşı:

"Milleti kurtarmak için milletvekili olmuştu, millet kurtuldu."

Bir sade vatandaşın mezar taşı:

"Bir gün mezarından kalkıp, meza-rımıza tüküreceğim."

★ ★ ★

ADNAN Ersan bir kitap dolusu, me-zar taşı yazıları bulup yazmış, çoğunu da serbest bırakmış, isteyen istediğine yakıştırsın diye... (Arkadaş Yayınevi)

Hele damat ağzından mezar taşı var ki:

"Sevgili kaynanacığım, hoş bulduki!"

Yukarıdaki yazı Milliyet gazetesinde, Hasan Pulur'un "Olaylar ve İnsanlar" köşesinde yayınlanmıştı.

Hazırlayan: Sihem İmam-Hüseyin

13-07-1996 tarih ve 28 sayılı Hollanda'nın en ciddi haftalık dergisi ELSEVIER'den Türkçe'ye çevrilmiştir

Başlık: Bir etnik cehennem

YUNAN İLİ TRAKYA:

RAHİPLER, MÜFTÜLER VE ASKERİ MINTIKALAR

Resmiyette Yunanistan'da Türkler yok.Oysa Avrupa'nın bodrum katında, Trakya İlinde, onlardan çok insan yaşıyor.Minareler burada göklere yükseliyor.Ve her ne kadar gençler şu anda hem Yunan ve hem de Türk rokuna alışmışlarsa da, Atina buraya çok uzak.

Gümölcine'den JACQUELINE DE GIER

Kleargos ve Mehmet'in iki temel ortak yönleri var: ikisi de askerlik mükellefi Yunan vatandaşı ve ikisinin de Türkiye'de akrabaları var. Ancak bundan sonrası karışıyor. Kleargos'a bir Spartanlı generalin adı verilmiş, Mehmet ise peygamber Muhammed'e göre adlandırılmış. Biri Ortodoks Hristiyan, diğeri Sünni Müslüman. Kleargos'un Türkiye'deki akrabalarının konuştuğu dil Yunanca, Mehmet'in Yunanistan'daki akrabaları ise Türkçe konuşmakta. Kleargos ve Mehmet, Yunanistan ve Türkiye arasındaki o acımasız düşmanlığın kurbanları. Bu düşmanlık bu yüzyılın başlarında kanlar akmasına ve topluca, zorunlu halk göçüne neden olup, bu da akrabaların parçalanmasını beraberinde getirmiştir. Şu anda, 21. yüzyıla çok az kala, bu düşmanlık halen tehlikeli sürtüşmelere neden olmaktadır.

Kleargos ve Mehmet'in bir ortak şeyleri daha var. Onlar arkadaş. Bir üniversitesi, ondört camisi ve bir o kadar da Rave ve teknopop radyo istasyonunun bulunduğu Kuzey-Yunanistan'ın bir vilayet kenti olan Gümölcine'deki rok birahanelerinde Hristiyan ve Müslüman, Yunan ve 'Türk' birbirleriyle karışmaktadır. Birlikte motorsikletleriyle sokaklarda tur atmaktalar. Amerikan jeans ve bira reklamlarını anımsatan, at kuyruklu inşaat elemanları gibi gisyileriyle, burunlarında Gianni Venturi'nin oval güneş gözlükleri.... Kızarkadaşları bile birbirine benziyor - hipsterjeans, çıplak göbekler; uzun, düz saçlar; anorexia nervosa (kuruntulu iştahsızlık) ve birazcık da dalgın. Herkes bira içiyor, doğrudan şişeden, ve hem Yunan hem de Türk rokuna alışkın.

Gümölcine'nin, şarkılarını Yunanca ve Türkçe ile söyleyen kendi rok müzik grupları var. Birahane/bar hayatının sabah saat 11 de başlayıp, gece yarısına kadar sürdüğü Platia Eirinis adlı kent meydanında Türk ve Yunan yargonu, kaba dil, alışagelmis bir şey. Ancak tam eğlenmek için gençler buradan araba ile birkaç saatte ulaşılabilen Selanik veya İstanbul'a gidiyorlar. Atina ise Gümölcineye çok uzak düşüyor.

Normal Yunanlılar bu Trakyalı şehir gençlerine şaşıyor ve

Stohos gibi aşırı milliyetçi gazeteleri zehirli tiratlar gibi 'hainlere' ve 'işbirlikçilere' karşı dayatıyorlar. Türkiye Yunanlıların geleneksel düşmanı. Ve neşeli, 'promiscue' (özgür cinsel ilişkide bulunan) ve Allah'tan uzak bir Yunan-Türk 'gençler kiki', daha halen güncel hayatı büyük oranda yöneten Yunan Ortodoks Kilisesi'nin korkulu rüyasını oluşturuyor. Muhafazakâr müslümanlar ise bu duruma 'şeytani dejenere olma' diyorlar.

MIDAŞ EXCHANGE

Gümölcine, Batı Trakya'nın (Yunanlılara göre Trakya Vilayeti) kültürel merkezi olup, batıda Yunan-Makedonyası'na sınır, kuzeyinde Bulgaristan ve Türkiye ve doğu komşusu ise Doğu Trakya. Meriç Nehri, 1923'den beri sınırı oluşturuyor. Batı Trakya modern Yunan devletinin son kazanımı; bu bölge bundan önce Osmanlı İmparatorluğu'na aitti. Kentin Türk yapısı apaçık ortada. Minareler göklere yükseliyor ve inananları ibadete çağırıyorlar. Her yerde Türkçe konuşuluyor; fırınlarda, birahane/kahvehanelerde, seyahat acentelerinde. Bir döviz bürosu Yunancayı yok sayıyor. Burasının adı *Midaş Exchange* ve aynı zamanda Türkçe olarak *Döviz Bürosu* yazıyor.

Ancak yaşlılara göre Gümölcine parçalanmış bir kent. Altın kolyelerde taşınan çarmıhlar, tavernalarda kutsal resimler ve Kuran sözleri ve bir Yunan kentindeki dükkanlarda yalnızca Türk dilinin kullanılması, hoş bir etnik karışıklığı ifade etmekten çok uzak. Yaşlı Türkler Yunanca konuşmayı reddediyorlar. Hristiyanlar ve Müslümanlar aynı kentte yaşayıp çalışıyorlar ancak toplumları kutuplaşmış. Bu öylesine bir kutuplaşma ki, *Minority Rights Group*'a - dünyadaki azınlıklar üzerinde derin ve dengeli araştırmalar yapmakla ün kazanmış bağımsız bir örgüt - göre 'gelecekte patlayabilecek'.

Platia Eirinis meydanındaki o sakin ortam, son yıllarda bu kentte olup bitenleri yaldızlıyor. Yunanlı müslümanlara karşı 'Yunanlıların kasıtlı olarak ayrımcılık yapmasına' yönelik etnik Türklerin 'büyük' bir protesto gösterisinin ardından, bir camiide ve bir mezarlıkta iki bomba patlamıştı. Etnik Türkler ve ortodoks Yunanlılar arasındaki 'şiddetli olaylarda' sürekli yaralanmalar meydana geliyordu. Hatta söylentilere göre, Gümölcine'nin bir hastanesinde bir müslüman ile kavga sonucu bir Yunanlı ölesiymiş.

Bunun sıradan bir kavga mı yoksa etnik bir çatışma mı olduğunu soruşturup araştırmak mümkün değildir. Ancak etnik gerginlikler vardır; Atina bile bunu itiraf etmektedir. Ancak hükümet bunun 'Türk propagandası' sonucu olduğunu da arkasına ekliyor.

Gümölcine'deki Türk konsolosluğu o kadar aktif ki, Ankara'nın eğitim görmekte olan kariyer diplomatlarını buraya gönderdiğinden bahsediliyor. Gümölcine, 'post New York' için sıçrama tahtası! Trakya bu yorumda gelişigüzel gerilimli bir geri kalmış bölge olmayıp, Balkanlarda yeni bir barut fıçısıdır.

Atina, orada son beş yılda olup bitenlerden ders almış olarak, Trakyalı müslümanlarla ilgili olumsuz yaklaşımını yeniden

gözden geçiriyor gibi. Gümölcine'deki valilik konağında 'azınlıklar' kelimesi, memurlar isterik tiratlarla patlamaksızın, artık kullanılabilmekte. Bu bayağı bir gelişme çünkü resmîyetten Yunanistan'da Türkler yok. Her Yunan hükümeti, Yunanistan 1830 yılında Osmanlı İmparatorluğu'ndan bağımsızlığını kazanmasından sonra, birbirine uygun olarak - etnik farklılıkların en yoğun olduğu bu bölgede - azınlıklarını reddemiştir.

Yunanlıların yapmak istedikleri tek ayırım, din temeline dayanmaktadır: yani yalnızca Hristiyan Yunanlılar ve Müslüman Yunanlılar var. Bu argüman o denli uzatılıyor ki, ortodoks Roma (çingenler) Hristiyan kabul ediliyor ve Müslüman-Roma ise İslam. Bu kadar sıklıkla tuhaf bir politikayı beraberinde getiriyor. Bu bağlamda Yunan makamları bir Roma Müslümanını Türkiye'ye sınır küçük bir kent olan Dimotoka'ya müftü olarak tayin ettiler. Müslümanlar, böylesine müslümanları ilgilendiren konuya Yunan, yani Hristiyan müdahalesinden ötürü çok sinirlendiler. Bu şekilde bir de 'pis bir çingen' müftü olarak kendilerine dayatılmıştı.

Yunanistan'da güya yalnızca bir dinsel ayırma hattı olduğuna ilişkin öğretiyi ters düşenler, örneğin Gagavuzlar gibi, hesaba katılmak istenmemektedir. Gagavuzlar, Ege garnizon kenti olan Dedeağaç etrafında yaşayan Hristiyan Türklerdir. Kendileri Türkçe konuşmakta, Türk televizyonuna bakmakta ve Türk futbol takımını desteklemekteler ancak, Yunan kilisesine gitmemektedirler.

GERİ KALMIŞ BÖLGELER

Gümölcine valisi Stergios Stavropoulos, gerçekçi bir kişi. Trakya'yı bir etnik cehennem olarak görmektedir. Etnik cehennemler ise hiç bir zaman reçeteye göre kabarmazlar. Kaşıkla yanlış bir karıştırma, tencereyi kaynatıp taşırır. "Balkanlar, Karadeniz etrafındaki devletler ve Türkiye ile işbirliği için bu bölge gelecek yıllarda önemli olacaktır. Başka seçeneğimiz yok. Eğer işbirliği yapmak burasında başarılamazsa, bu hiç bir yerde başarılamaz."

Valiye göre Yunanistan müslümanlarla ilgili olarak büyük siyasi hatalar yapmıştır. Kendilerinin Yunan vatandaşı olmalarına karşın, bununla bağlantılı haklarından şu ana kadar yoksun kalmışlardır. Taşınmaz mal satın almaları, işyeri ruhsatı ve kredi alabilmeleri nerdeyse hiç mümkün değildi. Hatta bir sürücü ehliyeti almak bile engelleniyordu. Yeni evlerin yapılmasının kasıtlı olarak durdurulduğu müslüman-köylerinden, Birleşmiş Milletler'e git gide daha sık şikayetler geliyordu. Yunanlı Türkler bu şekilde en fakir şartlar altında yaşamaya zorlanıyorlardı.

Büyük bir düzenlilikle müslümanların topraklarına 'milli güvenlik nedenleriyle' el konuluyordu. Çok sayıda askeri alanların bulunduğu Bulgar sınırına yakın köylerde onların hareket serbestliği katı bir şekilde kısıtlanıyordu. Bazı köylülerin 30 kilometreden daha fazla seyahat etmeleri yasaklanmıştı ki, böylece onların evlerine uzak yerlerden bir iş bulmalarını zorlaştırmış ve hatta imkansızlaştırmıştı.

Türkiye'deki yakınlarını ziyarette giden Yunanlı Türkler - yani Yunan vatandaşları - dönüşlerinde sınırdan içeri giremiyorlardı. Sınıra geldiklerinde ülkelerine girişleri birden bire engelleniyordu.

Zorunlu göç hakkında da haberler geliyordu, "sağlıklı milli karakterli" Yunanlılara yer hazırlamak için işsiz Türklerin "geri kalmış" bölgelere sürgün edildikleri söyleniyordu. *Minority Rights Group* bu anlatımları "muhtemelen abartılmış" olarak nitelendiriyor ancak, kasıtlı asimilasyon ve ayrımcılık politikasının gerçekten var olduğu kanısında. Ki bu da, "arındırma"nın sürekli uygulandığı Balkanların diğer bölgelerindeki çizgi ve Bosna'daki vahşet verici maceraların kendi başına olmadığını gösteren çizgiyle aynı seviyede olmuş olması gerekir. Bulgarlar yakın geçmişte etnik Türkleri zorla sürmüşlerdir. Türkiye'de "arındırma", etnik bir Türk laik devleti hedefinin bir parçasını oluşturmıştu.

Slav ikonlarını (resim heykeller) beyaza boyayarak, Slav isimlerini ve "Makedonca"yı - bir Batı Bulgarca lehçesi - yasaklayarak ve Slav okullarını kapatma yollarına başvurarak, Yunanlılar Makedonya'da, Slav veya "Makedon" kimliği ile ilgili her türlü hak iddiasını silip yok etmeye çalışmışlardır.

Yunanistan haritasında Trakya kör bir lekedir. Güney'de yaşayan çok az sayıda Yunanlı, 336 camisi olan ve milli eğitimin Yunanca ve Türkçe verildiği kuzeye düşen bu vilayet hakkında birazcık bilgiye sahiptir. Bir Türk gazetesinin yayınlandığı ve bir Türk radyosunun yayın yaptığı ve toplam dört yüz bin kişilik bir nüfusun üçte birden yarısı kadarının Müslümanlardan oluştuğu bir bölge. Trakya, kiliseler ve camiiler, rahipler ve müftüler, ve Yunan askeri mıntikalar vilayettir.

Kırsal yöre yollarındaki askeri trafik, "Türk" şapkallı bıyıklı erkeklerin ve tuman üzerine entare giymiş başörtülü kadınların içinde oturduğu traktörler kadar normal bir görünümdür. Bunlar, çok önceden beri burada tütüncülükle uğraşan aşırı geleneksel müslümanlardır. Gümölcine'nin batısında nispeten küçük bir kent olan İskeçe'deki "tütün sarayları", altın dönemlerdeki tütün baronlarına ve kırıntılaşan mimarlığa işaret ediyor. Bu saraylar şimdi genç Trakyalılar tarafından satın alınıyor. Taşınmaz mallarla ilgili yeni yasalardan faydalanan genç müslümanlarca da. Eski kentin onarımı için İskeçe'de yoğun bir şekilde çalışılıyor.

Trakya'daki bu müslümanlar için Yunanlılar bir zamanlar bir çözüm düşünmüştü. Türk olarak tanınmadılar da, uzun ve eşsiz bir tarihe sahip olan bir toplum olarak. Trakya - doğu ve batısıyla - ve kendine ait gayri Helenistik dil ve dini olan bir halkın yaşamış olduğu bir tarih-coğrafya birliğidir. Milattan önce beşinci yüzyıldan itibaren burası bir Yunan sömürgesi olmuş, Büyük Aleksandır'dan sonra (Grote Alexander) da stratejik bir geçiş noktası. Önce Yunanistan ile Bizanzlılar arasında, daha sonra Roma İmparatorluğu ile Bizans İmparatorluğu arasında. Trakya tarih kitaplarında öğretilene göre, Trakyalılar, zamanında Hristiyanlara kesilen özel ve ağır vergilerden kurtulmak için İslam dinine geçmişler.

Bu, tarihe hünerli bir bakış acısı ortaya çıkartıyor. Yani Trakyalılar hiç bir zaman gerçek Türkler olmamışlardı. Bu yüz-yılın başında onlara özel bir statü verilmişti. Yunanistan ve Türkiye milyonlarca ortodoks Hristiyan ve Müslümanı birbiriyle değiştirdiklerinde, Trakyalıların kalmasına izin verilmişti. Trakya da aynı zamanda ayrı bir dil olarak görülmekte; ne Yunanca ne de Türkçe.

RÖNESANS

Manolis Anagnostidis, hem tütün sarayları hem de camiilerin onarımı ile uğraşan bir mimar. Yunanlıların bu bölgedeki Türk yayılcılığından korkuları konusunda onun kendine ait bir vizyonu var. Anagnostidis'e göre bu tehdit Trakyalıların bunu arzuladıklarından değil de, Türk propagandasının bunu dikte etmesinden kaynaklanıyor. " zellikle kırsal yörelerdeki insanlar kim oldukları konusunda fikirleri yok. Yunanlılar onları Türk okullarına gönderdiler ancak, kendilerine sürekli olarak Türk olmadıkları söyleniyordu. Türkler ise kendilerine sürekli olarak Türk olduklarını söylüyordu."

Gençler arasında şu anda bir Trakya Rönesansı yaşanıyor. Genç müzisyenler eski halk müzikleriyle kendilerini esinlendiriyorlar - ki bu gerçekten de gayri-Yunanca ve gayri-Türkçe olarak kulağa geliyor. Ancak yeni kompozisyonlardaki Yunan ve Türk etkisi apaçık ortada. Hukuk fakültesi  ğrencisi ve genç müzisyen olan Costas Livadas, hep Alavastri-bar'ın terasında oturmayı tercih ediyor. Ki burası, kentin Türkler tarafından işletilen ilk *main stream*-birahanesi. "Biz bir tarihi paylaşıyoruz. Çoğu Yunanlılar bu gerçeğe göz kapatmayı yeğliyorlar", diyor.

Alvastro'nun sahibi bu söylenene katılıyor. "Başlangıçta polisle çok sorunumuz oluyordu çünkü buna alışmamışlardı. Bunu iyice görüştük. şaşırmışlardı. Yunanca konuşan bir Türk? dediler. Ben de ben Türk değilim, ben Yunanım, Trakyalıyım dedim."

Vali diyor ki: "Biz artık problemleri olduğu gibi görüyoruz. Sorun yanlış politika olmasından değil, tam aksine politika olmamasından. İşbaşına gelen her hükümet yine yeni bir politika uyduruyordu. Açıkcası şu ki, açık bir strateji yoktu."

Bu nesilden yerel yöneticiler eşitliğe inanıyorlar. Stavropoulos'un vali yardımcısı olan Mehmet Ahmed bir Müslüman. Kendisi sosyalist Pasok partisinin  yesi. Her ikisi de ayrımcılık yapan yasaların iptal edilmesinin şimdiden meyvelerini vermeye başladığı kanısındalar. Örneğin genç Müslümanların işyeri kurmaları ve yatırım yapmaları gibi. Aktif olarak politikaya katılmak bakımından Ahmed kendisini aynı zamanda müslümanlar için bir örnek olarak görüyor. "Demokratik sürece ancak ve ancak aktif bir şekilde katılmak ile, yani esas Yunanlılar gibi, gerçekten bazı şeyler değişebilir. Açıkca söylemese de, bu sözleriyle "bağımsız" müslümanların partisi TRUST'  eleştiriyor. TRUST partisinin birkaç  yesi Ant-Yunan propagandası yapmaktan ve "Ben Türküm" gibi sloganlar atmaktan daha önce hapishanede yatmış.

Vali çok umutlu. Mehmet Ahmed ve o, Trakya kentlerindeki "başiboş" gençlere yapılan eleştiriye katılmıyorlar. "Onlar dar kafalı önyargılardan kurtulmuş öncülerdir. Hafif bir isyandan söz edilebilir; müslüman aileleri içinde de, Yunanca konuşan, birahane/kahvehanelere ve Yunan okullarına gidenler içinde de. Kızlar bile git gide daha çok şey istiyorlar." Vali ve sağ kolu, köylerin daha çok (dışarıya) kapalı olduğunu itiraf ediyorlar. "Şu var ki böylesi bir gelişme her zaman kentlerde başlar. Biz mevcut Yunanistan'ı kabul ediyoruz, eski rüya olan yeni Yunan İmparatorluğu'nu değil."

Gümölcine Valiliği'ndeki iyi niyetlere rağmen, Atina buraya çok uzak. Burada yalnızca "Türkler" tarafından Yunanca konuşulup, Yunanlılar tarafından Türkçe konuşulmuyor. Türkiye sınırında artık Rusça da konuşuluyor. Rusça konuşanlar Ukrayna'dan gelme etnik Yunan mülteciler. Bölgeyi mümkün olduğunca Yunanlı tutabilmek için, onlar buraya yerleştirilmişler. Bu "Yunanlılar" henüz Yunanca veya Türkçe konuşamıyorlar. Tepelik ve sessiz bir manzarada yürürken gözden kayboluyorlar. Hepsi birarada olmak üzere, konteyner ve çitlerden mesken tutmuşlar. İş yok. Bit pazarlarında en son sefil varlıklarını satıyorlar: resimlerle süslenmiş boyalı kaşıklar, Rus şalları ve porno-oyun kartları.

Genç Ukraynalı Yunanlılar köy meydanlarında ve tavernalarda amaçsız amaçsız dolaşıyorlar, ta ki küçük bir motosiklet (scooter) ile dolaşmak gibi kendilerini bu Yunan alışkanlığına teslim edene dek. İstanbul'daki "Rus pazarı"nda poşet içindeki mallarını satmak için sürekli sınırı geçip Türkiye'ye gidiyorlar. Bulgaristan yakınındaki Kastanies sınır kapısında zaten az olan kağıt paraları ellerinden alınıyor. Yunanistan ile Türkiye arasındaki son beşyüz metreyi, ordu eşliğinde, yürümelerine izin veriliyor. Ancak Yunan gümrük memurlarının kendi kuralları var. Sarhoşlar. Pasaportlar arasında bir şişe viski duruyor. Ve yalnızca onların "arkadaşı" taksisi ile seni birkaç metre uzaklıktaki karşı tarafa götürebilir. Çok yüksek bir fiyat karşılığında. Bu kadar parayı ödemek istemeyen, bu Yunan oğullarının saldırganlığına maruz kalıyor. Takım elbiseli Türk gümrük memurları ise - ki onlar içkili değil - dört elle çalışıyorlar: gözü dönmüş Yunanlılar tarafından kovalanan zavallı Rusları ve küçük çocuklu anneleri kurtarıyorlar. Ki bu da tam anlamıyla bir Balkan görüntüsü.

çeviri: Koçer & Koçer Tercüme ve Danışma Bürosu, Rotterdam

ANNELER GÜNÜ OLMASI NEDENİYLE PEYGAMBERİMİZİN ANNE SEVGİSİNDEN ÖRNEKLER

Peygamberimiz pek çok hadislerinde anneye iyilik ve itaat etmeyi, sevgi ve saygı göstermeyi onlara hizmette kusur etmemeyi emretmiştir.

Hatta Cennet annelerin ayakları altındadır, buyurarak anneleri baş tacı yapmıştır.

Peygamberimizin annesi Hz. Amine dir. Amine Mekkede yüksek bir mevkiye sahipti. Peygamberimizi dünyaya getirdi. Peygamberimiz dünyaya gelişini şöyle anlatmıştır.

“Ben atam İbrahimin duası, İsanın müjdesi ve annemin gördüğü rüyayım. Annem rüyasında içinden çıkan bir aydınlığın Şam diyarı saraylarını aydınlattığını belirtmişti.” Peygamber anneleri hep böyle rüyalar görürler. Peygamberimizi süt annesi Halime dört yaşına kadar büyüttüştür. Peygamberimiz süt annesine karşı son derece saygı ve şefkat göstermiş, onu gördükçe “anneciğim, anneciğim” diyerek hürmet etmiştir. Sırtındaki ridasını* çıkartmış altına sererek üzerine oturtmuştur .

Anneler gününün yapıldığı şu günlerde soralım kendi kendimize , hangimiz öz annemize bu şefkati gösterebiliyoruz. Hazreti Peygamberimiz dadısı Ümmü Eymene de çok hürmet ederdi. “Ümmü Eymen annemden sonra ikinci annemdir,” buyurdu.

Peygamberimizin anne sevgisi ile ilgili örnekleri çoktur. Bu örneklerden daha geniş olarak Asrı saadet adlı kitaptan yararlanmak mümkündür. Bu örnekler annenin önemini bize en güzel şekilde öğretmiş oluyor.

Anneler günü dolayısıyla bütün annelerin mutlu olmalarını yüce Allah'tan diliyorum. Daha nice mutlu yıllara.

* Rida: hırka

Duran Öz
İlahiyatçı

1997 YILI HAC NOTLARI

30 Mart Cumartesi günü Medine şehrine gitmek üzere Avustralya dan ayrıldık. Medine I Münevverede sekiz gün kaldık. Bu süre içinde bol bol Ramza I Mutahharada ibadet etme imkanı bulduk, Peygamberimizin kabrini ziyaret ettik. Peygamberimizin arkadaşlarının bulunduğu Cennetül Baki mezarlığının ziyaret ettik. Medinede, Peygamberimizin harp yaptığı Uhud şehitliğini, Hendek savaşının yapıldığı yerleri Kibleteyn mescidini ziyaret, Kuba mescidine yapılan ziyaretler gerçekten insanın manevi dünyasına büyük etki yapıyor. Buraları ziyaret ettik, kitaplarda okuduğumuz bu yerleri gözle görerek tarihin derinliklerine yolculuk yapmış olduk.

Osmanlı döneminde Medinede yaptırılmış, Medşne tiren istasyonu ve bitişiğinde Mimar Sinan tarafından yapılan cami, Ebubekir camisi Osmanlı mimarisinin en güzel örneklerindendir. Buraları da ziyaret etme imkanı bulduk. Suud Hükümeti keşke bu eserlere sahip çıksa, yok olmasa diye içimizden geçti.

8 NISAN SALI günü Medine I Münevvere den Mekke I Mukerremeye hareket ettik. Herkes ihram kılığında, kimin ne durumda olduğu belli değil. Sadece Allah ın musavi haklara sahip kulları. Musavat ancak bu halde gözlere çarpıyor. Mekke yolu üzerinde Mikat Mahalli vardır, müslümanlar buraya gelmeden Medine de ihrama giriyorlar. Buraya gelince bir müddet durup iki rekaat namaz kılarak yapacakları hac şekline göre niyet ediyorlar. Artık gerçek hac görevi başlamış oluyor. Biz de aynı şekilde niyet edip iki rekaat namaz kıldık, tekrar yola koyulduk. Hava çok fazla sıcak değildi, bahar havasıydı. İçimizde bir an önce Allahın evine ulaşma heyecanı vardı. Fazla yollarda beklemeden ikindiden sonra Mekke I Mukerremeye yetiştik. Hacılarımızın bir an önce Kabeyi görme arzuları gerçekten çok heyecan veriyor insana.

Kabe I Muazzama nın gece manzarası bir başka oluyor. Pırıl pırıl ışıklar ve pervene gibi kabeyi tavaf eden müslümanlar, insanın heyecanını bir kat daha arttırıyor. Günün yirmi dört saatinin bir saniyesinde bile durmayan tavaf seyrine doyum olmayan yegane manzara.

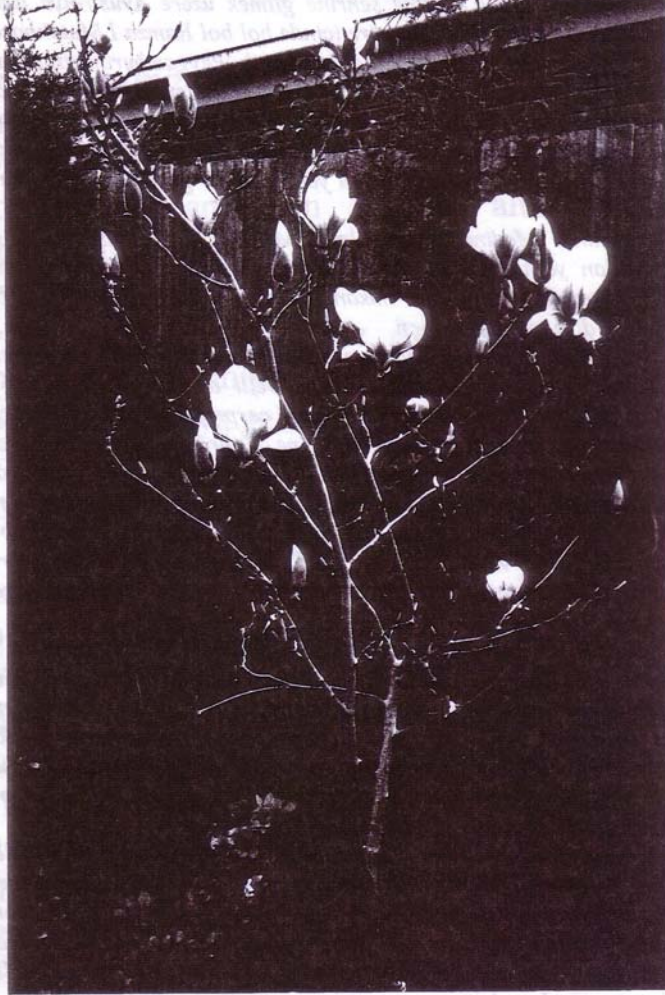
Medine ve Mekke de, ne yazık ki hususiyetinin muhafaza edilmesi gereken yerlere dikkat edildiği söylenemez. Hz. Peygamberim doğduğu evin yerinde şimdi kütüphane olarak kullanılan basit bir beton bina var. İlk müslümanların toplantı yaptığı erkamın evinin yerinde iş yerleri var. Halbuki gönül buraları eski halinde görmek istiyor.

Mekke ve Medine şehirlerinin her köşesi bir hatırayı canlandırıp tarihi dile getiriyor. Tabii bu hatıralar birer acıların hatırası. İlk müslümanların çektikleri acıları hatırladıkça bu acılar daha da artıyor. Medine ve Mekke de bir imar planı hemen göze çarpıyor. Bilhassa Ravza da ve Kabe de yapılan çalışmalar buraları çok iyi hale getirmiş. Çevrede alış veriş merkezleri yükselmiş, dünyanın dört bir yanından ithal edilen eşyalar, yine çeşitli yerlerden gelmiş hacı adayları tarafından alınıyor.

Mekke de ziyaret ettiğimiz yerlerden ilk olarak Hira dağına ziyaret ettik, zira sevgili Peygamberimize ilk vahi burada gelmişti. Gerçekten burasının bambaşka bir havası var. Efendimizin bu marada geçirdiği gün ve geceleri düşününce, insanlığın selameti için nelere katlandığı biraz daha anlaşılabilir oluyor. Ziyaret ettiğimiz yerler arasında Cennet I Mualla da var. Burada Hz. Hatice nin kabri de bulunuyor. Cin suresinin inzal buyrulduğu Cin Mescidi, Şakkul Kamer mucizesinde efendimizin aya işaret buyurduğu Cebel I Kubeys teki tepeyi, Hazreti Bilal ın ilk olarak aşikara ezan okuduğu noktaya inşa edilmiş Mescidi Bilal I ziyaret ettik. Daha sonra Arafata çıkıldı. Mina da yangın çıktığı için Mina programı Mekke den gelinerek tamamlandı. Son olarak, çok güzel bir hac yolculuğu oldu. Burada yapılan duaların hayırlara vesile olmasını diliyor, bütün hacılarımızın hac vazifelerinin mebrur hac olmasını diliyorum.

Duran Öz
Koordinator Din Görevlisi
(İlahiyatçı)

ANNELER GÜNÜ KUTLAMASI VE FİDANILARI
PEYGAMBERİMİZİN ANNE SEVGİSİNDEN
ÖRNEKLER

İlkbaharda manolya çiçekleri

Sayın okuyucular,
Dergide yayınlanmasını istediğiniz bir fotoğrafınız varsa,
görevlilerden Feriha veya Sihem'e gönderin.

Fotoğrafın çekiliş tarihi,
kimin tarafından çekildiği ve
konusu hakkında
bilgi vermenizi rica ederiz.

Sihem